

STRAH

V hiši je nastal preplah- kje pa sploh hodi strah.
Menda ima strašen zadah -ker ga nočem, napel je grah.
A ga bom pregnal na mah, ko posesal bom v sobi prah.

ROBI ANDREJEVIČ

Strah je strašen, ah, ponoči ima slab zadah, je grah in igra šah.
Ah, ta strah plah kot grah.
Ponoči strah hodi po gozdu in zdaj išče grah.
Pride v grad in nastane preplah.
Ah, ta strah zmeraj je plah.
Strah je plah.

ANJA KLEINDIENST

Pride stari strah,
iz ust smrdi mu slab zadah.
V hišo pride strah
in nastane hud preplah.

Za zajtrk je grah,
za večerjo pa igra šah.

KAJA KOKALJ

Živel je strah,
ki je imel slab zadah
in dobro je brisal prah.

Rad je jedel grah
in nabiral mah.
Zagledal je dečka,
ki je rekel:ah!
Nastal je velik preplah.

ŽIGA KRIŽAJ

Vsako noč jaz rad
poslušam zgodbe o
strahovih, tudi pesmi.
Eno poznam, poslušajte!

Strah je včasih plah.
Zelo rad briše prah.
Včasih nabira mah.
Zelo rad je grah.

In dobro zna igrati šah.
Ah, sosed se je prestrašil
strahu.
Zadah pa res ni lep.
Nekoč pa se je preplašil.

Ah, kakšen dolgčas.
Strah si ne umiva zob,
zato ima smrdeč zadah.

MELITA ČORAGIČ

Strah ima velike oči,
a za vsakimi vrati ga ni.
Otrok se veselo uči,
ker strahu za vrati ni.

Strah je kot mrak
in zato ne boji se ga vsak.

BENJAMIN PLUT

Strah je majhen kot grah,
mehek kot mah ,
včasih ima slab zadah.
Strah ne zna igrati šah,ampak v sebi čutim preplah.

PATRIK RAJSAR

Zakaj me je strah,
zakaj tak preplah?
Ker grozen imam zadek,
slabo mi je na mah!

ALJAŽ ŠLIBAR

Pride strah,
poišče stari mah,
gre v hišo in igra šah,
iz ust mu gre slab zadek.

MATEJA VUKOTA

Strah ima velik zadek.
Strah ima zelo velik zadek.
Ko v hiši strah preži,
otrok videti ni.

JAKA POGAČNIK

Strah nas je ,
zato v temi neradi spimo,
ali, da cvek za kontrolno dobimo.

Strah nas je,
da šole ne naredimo,
ali, da se izgubimo.

Strah nas je mnogo stvari,
ko pa se nasmeješ, strah zbeži.

EVA ROŽIČ

Strašni, strašni strah
je včeraj z mano igral šah.

Njegov zadah,
je povzročil velik preplah.

Ah!
je rekel strah,
»Res, da mi smrdi zadah.«

LEON RIBIČ

Noč me je ujela v gozdu.
Vejica pod nogami počí,
Takrat strah poskoči.

Oziram se okrog,
a strahu ni od nikod.

S seboj nimam baterije,
zato me v želodcu zvije.

Tečem kot raketa,
moja glava je vsa napeta.

Ko pritečem do doma,
o strahu ni več dvoma.
Ostal je v gozdu.

MATEJ SELKO VIŠNAR